τὸ Οἰνοχώρι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ»

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Διεύθυνσις: Σταδίου 51 (Β' ὄροφος — Γραφεῖον 10)	ΑΘΗΝΑΙ (Τ. Τ. 121) Τηλ. 3214.871	ΙΟΥΛΙΟΣ 1973 Ἀριθμ. Φύλλου 17 — Δραχ. 1

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (πατέρας καὶ γιὸς)

ΔΙΠΛΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ἡ 22α Μαΐου 1973, ὑπῆρξε ἡμέρα δράματος, πένθους καί ὀδύνης, γιά τό χωριό μας. Ἔχασε, ἀπροσδόκητα, γιά πάντα, δύο ἀπό τά ἐκλεκτότερα τέκνα του: Τόν ἐπισμηναγόν Ἰωάννη Κ. Ἀποστολόπουλον, ἐτῶν 36 καί τόν πατέρα του Κωνσταντῖνον Ι. Ἀποστολόπουλον, ἐτῶν 63.

Ὁ Γιάννης, σκοτώθηκε, λίγο πρίν ἀπό τά μεσάνυχτα, σέ τροχαῖο δυστύχημα, στόν Ἐθνικό δρόμο Ἀθηνῶν — Λαμίας, κοντά στήν Θήβα, καθώς ἐπέστρεφε ἀπό τήν Ἀθήνα στήν Λάρισα μέ τό αὐτοκίνητό του. Εἶχε ἔλθη στήν Ἀθήνα μέ ὑπηρεσιακή ἀποστολή. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπισκέφθηκε καί τόν ἄρρωστο πατέρα του, ποὺ νοσηλεύόταν ἀπό καιρό σέ νοσοκομεῖο τῆς Ἀθήνας. Τόν θρῆκε σέ ἀπελπιστική κατάσταση. Χρειαζόταν αἷμα καί ὁ ἄξιος γιός, χωρίς καθυστέρηση, τοῦ ἔδωσε ἀρκετό ἀπό τίς φλέβες του.

Παρά τήν σοβαρά κατάσταση τοῦ πατέρα του, τοποθέτησε τό στρατιωτικόν καθῆκον πάνω ἀπό τό οἰκογενειακόν του δρᾶμα, καί ἀνεχώρησε ὁλοταχῶς, στίς 10 τό θράδυ, γιά νά ηθάση τό συντομώτερο στήν ὑπηρεσία του. Ὁ χάρος, ὅμως, τοὔστησε στό δρόμο του καρτέρι καί δέν ἔφθασε ποτέ.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Λίγες ὧρες ἀργότερα πέθανε καί ὁ πατέρας του, χωρίς νά γνωρίζη τό τραγικό τέλος τοῦ ἀγαπημένου του γιοῦ.

Ὁ πατέρας μεταφέρθηκε στό Οἰνοχώρι καί ἐνταφιάστηκε στά ἅγια χώματα τῶν προγόνων του. Ἡ σορός τοῦ Γιάννη μεταφέρθηκε, κατά τήν ἐπιθυμία τῆς τραγικῆς οἰκογενείας του, μέ ἀεροπλάνο τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας, στόν Βόλο. Ἡ κηδεία του ἔγινε στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίου Νικολάου, στήν ἴδια ἐκκλησία ποὺ πρίν ὀκτώ χρόνια ἔβγαινε γαμπρός. Καί τώρα νεκρός!

Στήν τελευταία κατοικία του, μέ ὀδύνη καί σπαραγμό, τόν συνώδευσαν ἡ ἄμοιρη γυναίκα του Γιασεμή, ἡ κορούλα του Εὐθυμία ὁ ἀδελφός του Εὐθύμιος, οἱ ἀδελφές του Γιούλα, Γεωργία καί Ἑλένη, συγγενεῖς του, ἀντιπροσωπεία τοῦ Συλλόγου μας καί πολλοί ἄλλοι συγχωριανοί του, φίλοι καί συναδελφοί του. Ὅλοι τόν ἔκλαψαν καί τοῦ κατέθεσαν στεφάνους.

Οἱ συνάδελφοί του ἀξιωματικοί θρήνησαν τόν γενναῖο ἐπισμηναγό, τόν λεβεντόκορμο ἀεροπόρο, ποὺ χάθηκε τόσο πρόωρα ἀφήνοντας τήν ἀνάμνηση τοῦ ἀκεραίου καί σπανίου χαρακτῆρος. Τοῦ ἀπέδωσαν τίς καθιερωμένες στρατιωτικές τιμές καί ὁ ἐπισμηναγός Νικόλαος Στάπας, ἐκπροσωπῶν τούς συναδέλφους του, τοῦ ἀπηύθυνε τόν ἀκόλουθο ὕστατο χαιρετισμό:

«Βαριά καί σκληρή μοῖρα μοῦ ἔλαχεν, ἀγαπημένε φίλε, συμμαθητή καί συνάδελφε Γιάννη, στό λυπηρό τοῦτο προσκλητήριον τοῦ ἄδικου χαμοῦ σου, νά σοῦ ἀπευθύνω τόν ὕστατον χαιρετισμόν ἐκ μέρους τῶν συμμαθητῶν σου, τῶν συναδέλφων σου καί τῆς Ἀεροπορίας ποὺ τόσο ἀγάπησες καί τόσο σέ ἀγάπησαν.

Ἀείμνηστε φίλε, πρίν 18 χρόνια ἔφηβοι, γεμάτοι ὄνειρα ξεκινήσαμε μαζί ἀπό τά θρανία τῆς Σχολῆς Ἰκάρων καί ἔκτοτε συμπορευτήκαμε ἀδελφωμένοι γιά νά πραγματοποιήσουμε τούς σκοπούς ποὺ εἴχαμε τάξει.

Μετά τήν ἀποφοίτησίν σου ἀπό τήν Σχολή, ἐπί 9 ἔτη ὑπηρέτησες στίς Πολεμικές Μοῖρες καί ἐν συνεχείᾳ μετά ἐπιτυχῆ φοίτησι στήν Σχολή Ἐπιτελῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀεροπορίας ἐτοποθετήθης ὡς ἐκπαιδευτής εἰς τήν Σχολήν Πολ. Ἀεροπορίας, ὅπου μετά τριετῆ ἐπιτυχῆ θητεία μετετέθης εἰς τό Ἐπιτελεῖον τῆς 28ης ΤΑΔ.

Ἡ ἀκεραιότης τοῦ χαρακτῆρος σου, ἡ ἀγάπη σου πρός τήν ὑπηρεσίαν, ἡ ἐπιμέλειά σου, ἡ βαθεῖα συναίσθησις εὐθύνης καί ἡ ἀρτία σου ἐπαγγελματική κατάρτισις — ἀρετές ποὺ σέ διέκριναν — εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα νά διακριθῆς ἰδιαιτέρως ὅπου ὑπηρέτησες καί νά κερδίσης τήν ἐκτίμησι τῶν ἀνωτέρων σου, τόν σεβασμό τῶν ὑφισταμένων σου καί τήν ἀγάπη τῶν συναδέλφων σου.

Ὁ ἀπροσδόκητος χαμός σου ἐστέρησεν τήν Ἀεροπορίαν μας ἑνός ἱκανωτάτου στελέχους, τό ὁποῖον τόσα προσέφερεν καί ὑπείσχετο νά προσφέρη ἀκόμη περισσότερα εἰς τό μέλλον.

Ἀγαπημένε φίλε,

Οἱ ὑπηρεσιακές ἀνάγκες καί ἀσχολίες μᾶς εἶχαν ἀπομακρύνει καί μᾶς ἐμπόδιζαν νά σέ σκεπτώμαστε καί νά

☞ Συνέχεια στήν σελίδα 4

Ο ΕΠΙΣΜΗΝΑΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ, συνελθόν ἐκτάκτως, σήμερον τήν 23ην Μαΐου 1973, ἐπί τῷ τραγικῷ καί προώρῳ θανάτῳ τοῦ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπισμηναγοῦ Ἰπταμένου

ἐκλεκτοῦ τέκνου τοῦ Οἰνοχωρίου, ἐπιλέκτου μέλους τοῦ Συλλόγου καί ἐξαιρέτου ἀξιωματικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, καθ' ἥν ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν βαθυτάτῃ θλίψει ἐξέθεσεν τάς πολλάς ὑπηρεσίας τάς ὁποίας προσέφερεν ὁ θανών ὑπέρ τοῦ Συλλόγου καί τοῦ χωρίου μας Οἰνοχωρίου Φωκίδος, ἡ ἀπώλεια τοῦ ὁποίου ἀφήνει δυσαναπλήρωτον κενόν,

ΨΗΦΙΖΕΙ

1) Νά κατατεθῆ στέφανος ἐπί τῆς σοροῦ του.
2) Νά παρακολουθήσῃ τήν κηδείαν του, γενησομένην ἐν Βόλῳ, ἀντιπροσωπεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
3) Νά ἐκφρασθοῦν τά θερμά συλλυπητήρια πρός τήν σύζυγον τοῦ μεταστάντος καί τούς λοιπούς συγγενεῖς.
4) Νά ἀποσταλῆ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος πρός τήν οἰκογένειάν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Μαΐου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΚΩΝΣΤ. ΡΟΓΓΙΑΣ

Πλούσιον καὶ ἀποδοτικὸν τὸ ἔργον τοῦ Δ.Σ. Οἰνοχωριτῶν

Κατωτέρω δημοσιεύομεν, ἐν περιλήψει, τὴν Ἔκθεσιν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Συλλόγου Οἰνοχωριτῶν Παρνασσίδος, ἀναγνωσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Παναγιώτου Κ. Παπαπαναγιώτου, κατὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἐφετεινὴν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας.

«Τὸ παρὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, τοῦ "Συλλόγου Οἰνοχωριτῶν Παρνασσίδος», ἐξελέγη τὴν 7ην Μαρτίου 1971, καὶ ἀποτελεῖται ὡς γνωστὸν ἀπὸ τοὺς κ.κ. Παναγιώτην Κ. Παπαπαναγιώτου, ὡς Πρόεδρον, Ἀθανάσιον Δ. Παπαπαναγιώτου, ὡς ἀντιπρόεδρον, Κων)νον Ρούλιαν, ὡς γραμματέως, Ἀθανάσιον Θ. Παπαπαναγιώτου, ὡς ταμίου καὶ Ἀθανάσιον Στ. Παπαπαναγιώτου, ὡς μέλους. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου μας, παρουσιάζεται σήμερον ἐνώπιον τῆς ἐτησίας τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὰ πεπραγμένα τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς θητείας του.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς θητείας του ἐπραγματοποίησεν ἔργον ἀρκετὰ πλούσιον καὶ ἀποδοτικόν, ὡς καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος. Ἀνέπτυξε δραστηριότητα ἐπιλύσεως ὅλων τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει τὸ χωρίον μας, Οἰνοχώριον. Πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἐτακτοποιήθησαν, ἄλλα εὑρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐπιλύσεώς των καὶ μόνον ἐλάχιστα πλέον ἀπομένουν, ὥστε νὰ τεθῇ ἡ ὁριστικὴ σφραγὶς ἑνὸς τελείου καὶ συγχρόνου ἀξιοπροσωπείου ὀρεινοῦ χωρίου.

Χάρις εἰς τὴν φιλότιμον καὶ μεθοδικὴν ἐργασίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου μας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ χωρίου μας καὶ ἄλλων Ἀρχῶν, ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος τὰ κάτωθι ἔργα:

1) Ἐβελτιώθη ἡ ὁδὸς Οἰνοχωρίου — Σκλήθρου, ἐγένετο διαπλάτυνσις, κατασκευὴ ὀχετῶν καὶ χαλικόστρωσις αὐτῆς. Ἤδη παρεδόθη εἰς τὴν συγκοινωνίαν, ἐνεκρίθη δὲ νέα πίστωσις δραχμῶν 2.000.000 διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Καλοσκοπῆς — Οἰνοχωρίου — Σκλήθρου.

2) Ἐβελτιώθη ἡ ὁδὸς Πύργου — Οἰνοχωρίου, διὰ χαλικοστρώσεως τῶν πλέον ὀλισθηρῶν τμημάτων αὐτῆς.

3) Ἐπραγματοποιήθη εὐρεῖα ἀναδάσωσις τῶν ἀκαλύπτων χώρων τοῦ Β. Δ. τμήματος τῆς Κοινοτικῆς ἐκτάσεως τοῦ χωριοῦ μας.

4) Κατεσκευάσθη ἀρδευτικὸς ἀγωγὸς ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς «Σκληροῦς» μέχρι τὰ «Ἰσώματα».

5) Διηνοίχθη δασοαγροτικὴ ὁδὸς ἀπὸ τὸ χωρίον μας μέχρι τὸν «Ἅγιον Ἀθανάσιον» τῆς περιοχῆς «Ἁγίου Βασιλείου».

6) Ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Νομαρχίας Φωκίδος πίστωσις ἐκ δραχμῶν 450.000 διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ μας. Λιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν διετέθησαν παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 50.000 δρχ.

7) Ἐχορηγήθη ποσὸν δρχ. 10.000 παρὰ τῶν Κρατικῶν Λαχείων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης.

8) Ἐτοποθετήθη παρὰ τοῦ ΟΤΕ εἰς τὸ χωρίον μας τηλεφωνικὸν κέντρον 20 παροχῶν, ἐγκαταστάσεις ἰσαρίθμων τηλεφώνων. Ἔχομεν δὲ βεβαίους ὑποσχέσεις ὅτι θὰ αὐτοματοποιηθῇ εἰς πολὺ σύντομον χρονικὸν διάστημα.

9) Ἐτοποθετήθησαν πινακίδες εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν τῶν ὁδηγουσῶν εἰς τὸ χωρίον μας.

10) Ἐπραγματοποιήθησαν τρεῖς ἐκδρομαὶ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ χωρίον μας, διὰ μισθώσεως πούλμαν.

11) Ἐπεδείξαμεν μέγιστον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ὁρίων μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων Οἰνοχωρίου καὶ Ἀποστολᾶ. Πρὸς τοῦτο μέλη τοῦ Δ.Σ. ἐπανειλημμένως μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον μας καὶ εἰς Ἀμφισσαν, διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὸ δίκαιον αὐτῆμαι τῆς Κοινότητός μας κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ὁρίων. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

12) Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος μας «ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ» προεβλήθησαν ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ χωρίου μας, τὰ ὁποῖα ἐν πολλοῖς προεκάλεσαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἐπίλυσίν των.

Β' Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, τὸ Δ.Σ. κατέβαλε προσπαθείας διὰ τὴν ἐπίλυσιν καὶ τῶν ἀκολούθων προβλημάτων τοῦ χωριοῦ μας:

1) Τὴν ἀσφαλτόστρωσιν τῆς ὁδοῦ Πύργου — Οἰνοχωρίου. Ἤδη ἐχορηγήθη παρὰ τῆς Νομαρχίας Φωκίδος, πίστωσις 230.000 διὰ τὴν σύνταξιν σχετικῆς περὶ τούτου μελέτης.

2) Τὴν τσιμεντόστρωσιν καὶ τῶν ὑπολοίπων τμημάτων τῶν ἐντὸς τοῦ χωρίου μας ὁδῶν.

3) Τὴν σύνδεσιν τοῦ χωριοῦ μας μὲ τὸ ΚΤΕΛ τῆς περιοχῆς.

4) Τὴν δημιουργίαν εἰς τὸ κέντρον τοῦ χωριοῦ μας πάρκου μετὰ ἀθλοπαιδιῶν.

5) Τὴν ἀνακαίνισιν τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ χωριοῦ μας, τὴν ἐπισκευὴν τοῦ μανδροτοίχου τοῦ Νεκροταφείου, καὶ τὴν κατασκευὴν ἐκ νέου τῆς κατεστραμμένης ἐκκλησίας τῆς Παναγίας.

6) Τὴν δικαίαν κατανομὴν τῆς Κοινοτικῆς ἐκτάσεως Οἰνοχωρίου — Ἀποστολᾶ, κατὰ τὸν διαχωρισμὸν τῶν ὁρίων τῶν δύο τούτων Κοινοτήτων.

7) Τὴν δημιουργίαν δυναμικῆς καὶ βιωσίμου συνεταιρικῆς κτηνοτροφικῆς μονάδος.

8) Τὴν ὁμαδικὴν καλλιέργειαν τῶν περιοχῶν «Παληάμπελα», «Ἰσώματα», «Ζηρέλια», καὶ «Ἁγίου Βασιλείου».

9) Τὴν ἐνέργειαν γεωτρύσεως πρὸς ἀνεύρεσιν ὕδατος διὰ τὴν ἄρδευσιν τῶν ἐντὸς τοῦ χωρίου κτημάτων.

10) Τὴν δημιουργίαν τοῦ «Ξενοδοχείου τοῦ χωριοῦ» καὶ τὴν ἐν γένει τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ Οἰνοχωρίου.

11) Τὴν προβολὴν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων τοῦ χωριοῦ μας.

12) Τὸν προγραμματισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν νέου ὑδραγωγείου λόγω τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐπικειμένης καταστροφῆς τοῦ παλαιοῦ σινεπείας τῆς ἐπικαλύψεως τῶν ὁδῶν διὰ τῆς γενομένης τσιμεντοστρώσεως.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, προβὰν ἐπανειλημένως, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του, εἰς τὰς δευτέρας ἐνεργείας παρὰ ταῖς ἁρμοδίαις ὑπηρεσίαις, ἀπὸ τὰς ὁποίας συνήντησεν κατανόησιν. Πρὸς τοῦτο ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Β' Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Νικόλαον Μακαρέζον, διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ χωρίον μας Οἰνοχώριον, ὡς καὶ πρὸς τὸν περιφερειακὸν Διοικητὴν Αντικῆς Στερεᾶς — Πελοποννήσου κ. Λέκαν, τὴν Νομαρχίαν Φωκίδος, τὴν Δασικὴν Ὑπηρεσίαν τὴν Γεωργικὴν Ὑπηρεσίαν, τὴν Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Νομοῦ, τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ πρὸς ὅλας ἐν γένει τὰς Δημοσίας Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι συνέβαλον καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων διὰ τὴν πρόοδον τοῦ χωριοῦ μας. Ὅλαι αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι, παρακολουθοῦν μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν δημιουργικὴν προσπάθειαν τοῦ χωριοῦ μας καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ Συλλόγου μας, καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξεύρουν λύσεις ἱκανοποιήσεως τῶν αἰτημάτων μας.

Αὐτὸ εἶναι ἐν ὀλίγοις τὸ ἔργον τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου μας, κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον ἔτος τῆς θητείας του.

Τὸ Δ. Σ. εὐχαριστεῖ θερμῶς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν συμπαράστασίν των, εἰς τὸ δύσκολον ἔργον του καὶ ζητεῖ ἀπὸ αὐτὰ ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ζήλου περιβάλλουν καὶ τὸ νέον ἐκλεχθησόμενον Δ.Σ. καὶ ψηφίζουν ὅσον καὶ ὅπου ἕκαστος δύναται, συμπαριστάμενοι εἰς αὐτὸ τόσον ἠθικῶς ὅσον καὶ οἰκονομικῶς.

Τὸ χωρίον μας Οἰνοχώριον παρουσιάζει ἀνοδικὴν πορείαν προόδου. Αἱ ἀντιγερόμενα νέα καὶ σύγχρονα οἰκίαι, τόσον παρὰ τῶν συγχωριανῶν ὅσον καὶ παρὰ ξένων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μαγευθῇ ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ χωριοῦ, ἡ ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων μας, αἱ τακτικαὶ ἐπισκέψεις, δημιουργοῦν προϋποθέσεις ὄχι μόνον ἐπιβιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ διαιωνίσεως τοῦ χώρου. Ὅλοι πρέπει νὰ βοηθήσωμεν τὸ μικρὸν αὐτὸ ἀλλὰ τόσο ζωντανὸ χωριὸ καὶ νὰ προσπαθήσωμεν ἕκαστος ὅσο μπορεῖ καὶ ὅπου μπορεῖ ὥστε νὰ γίνῃ πρότυπον ὀρεινοῦ οἰκισμοῦ πρὸς ὄφελος τῶν κατοίκων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

ΔΙΠΛΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

☛ Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 1

σὲ ὀλέπουμε συχνά. Ξέραμε ὅμως ὅτι κάπου βρίσκεσαι καὶ ὅτι κάποτε θὰ συναντιώμαστε. Τώρα ὅμως ἀνακαλύπτουμε πὼς τ' ὁλοκαίθαρο γέλιο σου

Εἶθε ὁ παναγάθος Θεὸς νὰ ἀπαλύνῃ τὸν πόνο τῶν προσφιλῶν σου οἰκείων, γιὰ τὸ βαρὺ πλῆγμα ποὺ ἐδέχθηκαν.

Εἶθε νὰ ἀναπτύσσῃ τὴν εὐγενικὴ

Φωτογραφία ἀπὸ τὴν κηδεία τοῦ τραγικοῦ ἐπισημηναγοῦ Γιάννη Ἀποστολοπούλου

ψυχή σου, εἶθε, ὅπως λέγει καὶ ὁ λοιητής:

Νὰ μὴ βρέξῃ ποτὲ τὸ σύννεφο
κι ὁ ἄνεμος σκληρὸς ἂς μὴ
σκορπίσῃ
τὸ χῶμα τὸ μακάριο ποὺ σὲ
σκεπάζει.
Ἂς τὸ δροσίζῃ πάντοτε μὲ τ'
ἀργυρά της δάκρυα
ἡ ροδόπεπλος κόρη
κι αὐτοῦ ἂς ξεφυτρώνουν
αἰώνια τ' ἄνθη.

Πολυαγαπημένε Γιάννη, ἂς μείνῃ αἰώνια ἡ μνήμη σου.»

Διπλὸς ἦταν ὁ πόνος τῆς οἰκογενείας γιὰ τὸν θάνατο πατέρα καὶ γιοῦ, ποὺ μὲ διαφορὰ ὀλίγων ὡρῶν καὶ ἑνῶ τὸ ἴδιο αἷμα ἔρρεε στὶς φλέβες τους, ἔψυχαν ἀπὸ κοντά τους κατὰ μιὰ δραματικὴ σύμπτωση.